

U g e s t r i f t

for

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 37.

Lørdagen den 10de September 1859.

3de Aarg.

Indhold.

Hesten. — Hestefuet paa Stav. — Hosten i England. —
Hosten i Frankrig. — Dyrskue i Thelemarken. —
Afholbt Dyrskue. — Inden- og udenlandske Ester-
retninger.

Hesten.

(Fortsættelse fra No. 36.)

Vi naa nu den Normanniske Tidsaalder. Nordmanden Ganger Rolfs Eiling, Wilhelm Erobre-
ren, vandt 1066 England. Hans Hest var spansk
og han tilskrev sit Kavalleri Seiren ved Hastings.
Han tog sig ivrigt af Racens Forbedring og lod
indføre til England normanniske, spanske samt tydske
Hester. Paa hans Tid omtales den berømte Ro-
ger de Belesme, Greve af Shrewsbury, som lod
indføre paa sit Gods Powisland et Antal spanske
Hester, hvis Esterkommere pristes høit af Digter-
en Drayton. Paa denne Tid synes man ogsaa
at have begyndt med at anvende Hester til Ager-
brug i England. Maleren Bayeurs Billede frem-
stiller en Mand som harver. Dog synes ikke
denne Brug af Hesten at have gaaet igjennem
uden Vanskeligheder; thi vi finde en Lov fra det
12te Aarhundrede, som forbyder Hestens Anven-
delse for Plougen. Under Henrik den 1stes Re-
gjering 1121 se vi i England de første 2 Orien-
talske Hester. Det var prægtige Verbere, bragte
fra Marocco af jødiske Kjøbmænd. Ulykkeligvis
kjende vi ikke Resultaterne af denne Indførsel.
Historien omtaler selv ikke deres Efskabne. I
samme Aarhundrede under Henrik den 2den om-
tales ved Turneringerne Noget som ligner Heste-
veddeløb; Munken Fikstephen giver en livlig Be-
skrivelse af de Veddeløb, som fandt Sted paa
Torvet Smithfield, hvor der var Markedsdag (Torv-
dag) hver Fredag aldeles som nu. Vi ville og-
saa flygtigen berøre Korstogene. Uagtet de hyp-
pige Sammenløb, som disse religiøse Kampe for-
arsagede med Orientens Folkeslag, synes de dog
ingen Indflydelse at have haft paa Hesteracen i
England. I nogle Legender omtales vel Richard
Løvehjertes arabiske Gangere, men dog ikke med
nogen Sikkerhed. Den ellers saa lidet berømte
Kong Johan udmærkede sig dog som en Forbe-
drer af Racen, idet han forskrev fra Glandern 100
udmærkede Hingster. Hans eget Stutteri var

høit interessant. De følgende Aarhundreder 1400
og 1500 udmærke sig ikke mere end de foregaa-
ende. Nævnes kan alene Dyrrettelsen af nogle
Hesteveddeløb, til hvilte alle Hester uden Hensyn
til deres Herkomst havde Adgang; Edvard den
2dens paabudne Indførsel af 20 Stridshester
samt 20 Arbejdshester fra Lombardiet; endvidere
Sammenstødet af indfødte Hester med fremmede,
især spanske, under Edvard den 3die, denne store
Eihaber af Turneringer, samt flere Love, som for-
bød Udførsel saavel af Hester i Almindelighed som
af Hoppesøl i Serdeleshed. Forøvrigt var Vor-
gerkrigene paa denne Tid en stor Hindring for
ethvert Fremstridt. I Middelalderen havde man
meget besynderlige Ideer om Ridekunsten. Man
foretrak f. Ex. Pasgang for Trav, Berideren
brugte Jodlenker ved Dressuren af Hester, for at
tvinge dem til at gaa i Pasgang. Skribenten
Fikstephen siger at Soldaten staa sig bedst ved
Trav. Den Tids Gentlemen foragtede Hopper
og overlode dem ubelukkende til Geistligheden.

I Begyndelsen af det 16de Aarhundrede be-
mærker vi Henrik den 8de, hvis Regjering ud-
mærkede sig ved temmelig revolutionære Forholds-
regler med Hensyn til Hesten. Han forbød at
Hingster gressede paa de saakaldte commons (Al-
mindingsgressgange omkring Stederne), naar de ikke
holdt en Hvide af 9 Kvarter, og Enhver havde Ret
til at bemægtige sig de Dyr, som manglede nævnte
Hvide, naar han kun beviste det for nærmeste
Bys Konstabel. Han gav Befaling til at drebe
enhver Hoppe, som var udygtig til Avl. Mindste
Hvide var omtrent 7 Kvarter 5 Tommer for
Gressfaberne Cambridge, Huntington, Suffolk,
Northampton og Norfolk samt 8 Kvarter 2½
Tomme for de øvrige. Kun Hopper var det til-
ladt at udføre. Udelen, Geistligheden samt Folk
af Stand paalagdes at holde et vist Antal He-
ster i Forhold til deres Stilling; en Erkebiskop
eller Hertug skulde idetmindste have 7 Hingster i
en Aker af 3 Aar og idetmindste 8 Kvarter 2½
Tomme høie. Enhver Landspræst, som havde en
Indtegt af omkring 450 Spd., og hver Privat-
mand, hvis Kone brugte Fløiels Hat, skulde have
1 Hingst, hvis ikke erlagdes en Bod af henved
100 Spd. Henimod Enden af Henrik den 8des
Regjering levede Sir John Fikshubert eller Her-
bert, Forfatter af agronomiske Værker samt Freds-
dommer. Hans Afhandling om Hesten gjør os
bekjendt med de Forbringere, som Hestekjendere den

Gang havde. Den erverdige Dommer, som selv ofte var bleven narret i Hestehandler, opregner 54 Egenfaber, som karakteriserer en god Hest: 2 har den felles med Manden, Mod og Stolthed; 2 med Grevlingen, et Blis i Panden samt hvide Søfter; 4 med Løven, bredt Bryst, 4 gode Ben ic.; 9 med Dren, store Næsebor ic.; 9 med Haren, Diet stærkt, Lethed i at bevæge sig i et lille Rum ic.; 9 med Reven, Hoved og Dren smaa og llovlige ic.; 9 med Eslet, liden Mund, en rund Fod, sterke Knokler ic.; 10 med Kvinden, et muntert Sind, Panden og Krydset bredt, en altid beffestiget Mund ic. Man holdt meget af Hester paa denne Tid i England og et Bevis herpaa giver ogsaa en Lov fra Edvard den Ades Tid, som setter et Hestesyveri i Righed med Forrederi og straffer det med Døden uden Persons Anseelse, selv Prestestanden ei undtagen. Denne Lov var endnu i Kraft for 50 Aar siden. Dog synes Henrik den Ades strenge Forholdsregler ikke at have virket videre; thi da der handlede om i 1588 under Dronning Elisabeths Regjering at træffe Anstalter til at modstaa den uovervindelige Armada*), havde man den yderste Møie med at opdrive 3000 Hester af meget almindelig Race. De fleste af den Tids Hester udmærkede sig mere ved deres Størrelse end ved Elegance og Lethed. De var mere stiffe for Plougen end Fældten. Dronning Elisabeth var en flink Rytterse. I en Alder af 70 Aar galopperede hun endnu efter sine Hunde. Statsstyrelsen optog imidlertid hele hendes Dyrmarksomhed og det største Fremstridt, som Hesten gjorde under hendes Regjering, skylder hun et heldigt Træf, nemlig Sammenstødet med spanske Hester, som krefte sig ved Svømning ved Stibbrudet af Spaniernes saakaldte uovervindelige Krigsflaade. Denne Raceforbedring kom høist tilpas. Nødvendigheden af Luxushester foltes mer og mer efter Indførselen af Kareter ved Greven af Arndel 1580. Hidtil havde Landets første Damer sat bag sine Tjenere paa Hesten; Dronningen selv sad bag sin Staldmester, naar hun ved høitidelige Anledninger begav sig til Saint Pauls Kirke. Indtil da havde Frankrigs Hesterace overgaaet Englands. Henrik den Ades Hester vare bedre end Elisabeths. Paa denne Tid omtaler Phillipp de Commines det engelske Kavalleri paa en langt fra smigrende Maade. Men denne Overlegenhed var nu sin Ende nær. Snart begyndte de franske Adelsmænd at foretrække Hoffets Glæde for de nyttigere landlige Beffestigelser, og Hesten blev saaledes forsont, medens den engelske Adel stod i Begreb med at begynde paa en uafbrudt Række af heldige Anstrengelser, som endte med Dannelsen af en Hesterace, som nu vækker Verdens Misundelse og Beundring.

Pedet maaste af den gamle Legende om den arabiske Ganger, som i det 12te Aarhundrede skændedes til Kirken Saint André, vilde Jakob den 1ste forsøge Indførselen af orientalsk Blod. Han kjøbte af en Kjøbmand ved Navn Markham for en Sum af omtrent 2100 Spd. en arabisk

Hest. „Markham-Arabian“, saaledes kaldet efter Kjøbmanden, er den første arabiske Hest, som kom til England. Den var imidlertid uheldig. Hertugen af Newcastle, en meget anseet Hestekjønner, kunde ikke udstaa den, og han omtaler den i sin Bog „Treatise on horsemanship“ som en liden brun knoklet Hest til ingen Nytte. Det arabiske Blod var i lang Tid i Misredit. Imidlertid lod man ikke Interessens for Forredling efter dette uheldige Forsøg hermed falde. I Stedet for arabiske Hester, anskaffede man sig Hester fra Berberiet (barbes) Jacob den 1ste kjøbte selv af en Mr. Place, som senere blev Bestyrer af Cromwells Stutterier, den berømte Hest White-Turf, som kom fra Nordafrika. Straks efter omtales Helmsley-Turf, tilhørende Billiers, Hertug af Buckingham, samt Marocco-Berb, tilhørende Fairfax. Paa samme Tid oprettede Carl den 1ste Beddeløb i Hyde-Park og New-Market, og selv Puritaneren Cromwell indstaa Hestens Vigtighed for sit Land og havde og sit Stutteri. I dette fandtes de prægteste Hingster samt den berømte Hoppe, kaldet „the coffins mare“. Cromwells Hestfolk, kaldet „the ironsides“, vare de bedst bevebnede i Europa. Begyndelsen var nu gjort og Fremstridtene allerede synlige. Som Bevis herpaa kan tjene Lord Barleighs Beflagelser over de gamle Racers Afslagen. Paa Carl den 1stes Tid udkom der et lidet Skrift, hvori der gjøres Indsigelser imod, at de gamle sterke Landhester blev forsømte, og de lette og hurtige Hesteracer, kun stiffe til Beddeløb og Jagt, foretrakne og ophjulpne. Til Trods for disse Indsigelser gif man stadigen fremad. Restaurationen ophuntrede Beddeløbene, hvoraf de bedste afholdtes paa New-Market. Carl den 2den sendte sin Overstaldmester til Levanten for at gjøre Indkjøb af Hester og Hopper. Under Jacob den 2dens Regjering saa man den berømte Hest „Byerley-Turf.“ Endelig oprettede Wilhelm den 3die efter Revolutionen i 1688 en Adelskole og valgte til Lærer en fransk Major. Men de i det 17de Aarhundrede vundne Fordele ved Indførselen af Hester fra Berberiet er Intet i Sammenligning med de brillante Resultater, som man vandt i den første Halvdel af det 18de Aarhundrede. Der foregik en hel Omvelning, og det merkkelige var, at det hele var en enkelt Privatmands Verk. En Hestopdretter fra Yorkshire, Mr. Darley, vilde atter prøve det arabiske Blod. Ubildet af de Fordomme, som Hertugen af Newcastle havde udbredt om denne edle Race i Anledning af Jacob den 1stes Hest Markham-Arabian, besluttede Mr. Darley at faa hjemført en Hingst af denne noble Race, som findes i Landene omkring den persiske Bugt. Hans Broder, Kjøbmand i Aleppo, holdt af og forstod sig paa Hester. Ved hans Fortællinger om de arabiske Hesters Duelighed blev Broderen i England saa begeistret, at Kjøbmanden maatte love ham at faa fat paa en af Orkenens bedste Hingster, og dette kostede ham megen Møie. Det var en mørkebrun Hingst af overordentlig Styrke. Den havde paa Manken en liden Duff af hvide Haar. Den var født nær ved den fordums By Palmyra. Darley-Arabian kom til England 1713, men den

*) Spaniernes Anareb paa England.

blev ikke vist offentlig før den 12de August 1714 ved Beddeløbet i York. I samme Dieblst som Klossen forkyndte Begyndelsen til Beddeløbet, blev Rygtet om Dronning Annas Død udbredt, og Prøven fandt saaledes ikke Sted. Ridebanen blev pludselig forvandlet til en revolutionær Kampplads. Man vilde den arabiske Race tillivs; men den skulde dog vinde Sejren i England. Man negtede først at afgive Stutterihopper til Darley-Arabian, og det edle Dyr maatte lade sig nøie med sin Eiermands temmelig maadelige Hopper; men dens fortreffelige Afkom aabnede endelig Dinene paa Hestepellterne og den gamle Fordom udryddedes tilfodst. Af Darley-Arabian og en Hoppe kaldet Betty Leeds fødtes Hying Childers, som løb 4500 Alen i 2 Minutter, og som havde Kraft til at fortsætte et saadant Løb i et dobbelt saa langt Løbsrum. Denne berømte Hest var en Smule lyblst; den havde et lysebrunt Blis i Panden. En Datter-sons Datter af Darley-Arabian, ved Navn Black-Ben, har gjort sig berømt ved med en Bagage af omtrent 150 \mathcal{L} paa Ryggen og paa daarlig Bei at tilbagelegge omtrent 29 norske Mile i 11 Timer, efter hvilket Løb den faldt død om. Fatteren, fra hvem vi har denne Tildragelse, forsikrer os, at Black-Ben ved dette utrolige Løb reddede sin Herre en Tyv, ved Navn Turpin, som en Foraarsnat i 1737 blev forfulgt af 3 Politibetsjente, der naturligvis skiftede Hester paa Veien.

Dog figurerer ikke Darley-Arabian ene som Forbedrer af Heste-Racen i det 18de Aarhundrede. En anden Hingst deler med den Uren af at have frembragt den nuværende Beddeløbshest, nemlig Hingsten Godolphin, om hvem der er talt og skrevet saa meget. Denne berømte Hests Liv er indhyllet i et romantisk Mørke. Man ved ikke med Visshed om den nedstammer fra Arabien eller Berberiet, hvorfor den væffelvis kaldes Godolphin-Arabian og Godolphin-Berb. Sagnet siger imidlertid, at den blev født 1724 paa Nordkysten af Afrika, hvorfra Beyen af Tunis skulde have sendt den med flere andre Hester som en Present til Ludvig den 15de i 1731. Fra den kongelige Stald skulde den vere kommen i en Bandberers Hender, som spendte den for sin usle Kjerre, og derfra skulde den igjen gaaet over til at gjøre en Proberhingsis foragtelige Tjeneste i Lord Godolphins Stutteri. Her døde den i en Alder af 30 Aar i den Grad afgjort, at man opreiste den et Gravmonument. Godolphin-Arabian var lysebrun af Farve og 9 Kvarter høj. Dens langtfra smukke Former, som Verrebet har opbevaret os, er et Bevis paa, hvilken daarlig Pleie den havde faaet i sin første Levetid.

(Fortsættes).

Hesteskuet paa Stav.

I Mandags og Tirsdags afholdtes den af det Offentlige, med Tilbud fra Selskabet for Norges Vel, foranstaltede Hestestilling paa Melums-

volden i Dier i Overensstemmelse med det i forrige No. meddelte Program, og paa nogle korte Regnbygger nær den sidste Dag, i det Hele begyndt af et særdeles heldigt Veir. Kl. henimod 10 Mandag Formiddag havde de indmeldte Dyr, hvoraf dog nogle enkelte udebleve, erholdt sine bestemte Pladse, og strax efter begyndte Prøvingen. Som Prisdommere fungerede Ritmester Holmsen, opnævnt af Indredepartementet, Dyrlege Frederiksen i Bardal, opnævnt af Amtmand Jensen, og Gaardbruger John Haraldstad, valgt ved Stemmeginning af det gudbrandsdalske Præstegjelds Deputerede, der havde at forhandle og raadslaa om de af de af Hr. Lindeqvist stillede Forslag til Hesteavlens Fremme i Gudbrandsdalen. *) Efterat Prisdommerne, saavel som det talrigt forsamlede Publikum havde tilbragt en Tid med at monstre Dyrene, tog Prøvingen sin Begyndelse paa den til dette Diemed indbegnede Bolte, og tilendebragtes i Løbet af Eftermiddagen. Kl. henimod 1 besteg Hr. Lindeqvist den i Pladsens Midte opreiste Tribune og holdt sit interessante Foredrag om Besigtigelseserne for Hestenes Præmieværdighed, hvis første Halsbøl senere vil blive indtaget. Efter Middagen samledes de gudbrandsdalske Præstegjelds udvalgte Mænd under Amtmand Jensens Præsidium til Konference om de af Lindeqvist fremsatte Forslag til Hesteavlens Opkomst i Gudbrandsdalen.

Disse gaa, som allerede i Hr. Lindeqvists Indberetning til Departementet for det Indre af 1858 antydet, ud paa

- 1) At der for Statskassens Regning aarlig afholdes en Udstilling af indenlandtske Heste i Forbindelse med Stav's Hestemarked, samt Udveiling af Præmier for de Dyr, som dertil maatte ansees værdige; og
- 2) At det Offentlige kjøber eller forpagter en af de bedste Søtre i Gudbrandsdalen, hvor alle præmiebelønnede Hopper skulde have fri Savnegang og fri Bedækning af den mest udmærkede Hingst, som kan opdrives (som ved en Udstilling har erholdt 1ste Præmie).

Hertil knyttede Hr. Lindeqvist et tredie Forslag, at nemlig de gudbrandsdalske Hesteiere skulde forpligte sig til ikke at slippe Hingster paa Hjeldevægnene, medmindre de af en Bedømmelseskommission vare kjendte brugbare som Volsdyr; i modsat Fald skulde de forinden skjæres.

De tilstedeværende, af Formandskaberne udvalgte, Mænd erklærede sig alle for sit personlige Bedkommende enige i samtlige af Hr. Lindeqvist stillede Forslag, og opnævnedes 2 Mænd, Lensmand Jevne af Dier og Gaardbruger John Waalen af Gusdal, til i Forening med Amtmand Jensen at foretage det videre Fornødne i denne Sag. De af Formandskaberne til Samraad med Hr. Lindeqvist udvalgte Mænd vare:

- 1) Formand Chr. A. Bolleng;
- 2) Gaardbr. Harald E. Gustum.

*) Som før anmærket var af Indredepartementet opnævnt til Prisdommer, foruden Ritmester Holmsen, Gaardbruger Niels Huseby af Stange, men han meldte Forfald.

- Af Gussdal: 1) Gaardbruger John Baalen; 2) Do. Jver Bøe.
 ,, Dier: 1) Lensmand Jevne; 2) Drdsfører A. Lande.
 ,, Ringebo: 1) Drdsfører Niels Elstad; 2) Grdb. Jørgen Elstad.
 ,, Søndre Fron: 1) Gaardbr. Ole Steig; 2) Do. Hans Grytting.
 ,, Nordre Fron: 1) Gaardbr. John Harildstad; 2) Do. Poul Bøe.
 ,, Pøjsje: 1) Gaardbr. Thor Lofte; 2) Do. Ole B. Holaker.
 ,, Baage: 1) Gaardbr. Poul Tolstad; 2) Do. Ole Beggum.
 ,, Lom: 1) Gaardbr. Hans Hansen Spærstad; 2) Do. Ole Halsvorsen Koisem.

Lirsdagen den 30te fremmødte atter Hestene og Publikum paa Pladsen. Kl. 12 Middag besteg Hr. Lindeqvist Tribunen og efter nogle indledende Ord stred han til den med megen Spænding ventede Kundgjørelse af, hvilke Dyr der af Prisdommerne vare blevne kjendte værdige til Præmier. Da Hr. Lindeqvist var færdig hermed, traadte Hr. Dverretssagsfører Vinje op og holdt en Tale for Publikum, der blev modtaget med almindelig Tilfredshed. Derpaa bleve de til Præmie værdig kjendte Heste deforerede med firklige Rosetter af trefarvede Baand, fæstede paa Dyrenes Hoveder, hvorpaa de i den Orden, som de tilkjendte Præmier hjemlede dem, med en Tambur i Spidsen defilerede rundt Pladsen og hen til Tribunen, hvor Amtmand Jensen i Forening med Hr. Lindeqvist og Prisdommerne havde taget Plads for at uddøle Præmierne. En for en passerede de nu, de fleste førte af selve sine Eiere opad og igjennem en i umiddelbar Forbindelse med Tribunen staaende Forhøining, hvor der gjordes Holdt, idet Amtmanden overrakte Præmierne, der bestode i blanke Sølvdalere, indlagte de største i heklede Silkepunge, de mindre i nette Portemonnaier. Da Præmieuddelingen var tilende, tokkede Amtmanden Forsamlingens Tak til Hr. Lindeqvist og Prisdommerne, hvorpaa Forsamlingen paa Amtmandens Opfordring bragte dem et kraftigt og velforjænt tredobbelte Hurra. Derpaa besteg Hr. Dverretssagsfører Vinje atter Tribunen og talte nogle Ord i Dagens Anledning. Sluttelig traadte Gaardbruger Jørgen Elstad op og bragte Amtmanden Forsamlingens Tak for hans Nærvarrelse og ønskede ham et hjerteligt Velkommen til Amtsdistriktet. Hermed var Mødet sluttet.

Følgende Dyr bleve tilkjendte Præmier:

- A. Hingster i Alderen fra 4 til 10 Aar:
 1ste Præmie, stor 20 Spd., Hingst No. 8, Baldur, tilhørende D. Beikle i nordre Fron (Kvam). 2den Præmie, 15 Spd., No. 3, Havauken, tilhørende Gaardbruger Ole Beggum i Baage. 3die Præmie, 12 Spd., No. 4, tilhørende Ole B. Holaker paa Landheim i Dovre. 4de Præmie, 10 Spd., No. 13, tilhørende Ole N. Kobberstad i østre Toten. 5te Præmie, 8 Spd., No. 10, Søn af Beiklehingsten No. 8, tilhørende Ole Forbrigt i Kvam. 6te Præmie, 6 Spd., No. 9, Søn af

Beiklehingsten No. 8, tilhørende Poul P. Haagenstad i Baage.

- B. Hingster i Alderen fra 2 til 3 Aar:
 1ste Præmie, 10 Spd., No. 21, tilhørende A. Melbøe i Gussdal. 2den Præmie, 8 Spd., No. 19, falden efter Hoppen No. 40 (se nedenfor) og nuværende Statens Stodhingst „Dmer," tilhørende Engebret Kraabol i Gussdal. 3die Præmie, 6 Spd., No. 28, tilhørende Ole Sivertsen Visøbegaarden i Pøjsje. 4de Præmie, 5 Spd., No. 32, tilhørende Trond Amundsen Alm i Gran.
 C. Hopper i Alderen fra 4 til 10 Aar:
 1ste Præmie, 15 Spd., No. 38, Norma, født paa Huseby i Stange af „Fjæra" og en Husebyhingst, præmiebelønnet ved Dyrskuet paa Lillehammer 1857, tilhørende Pastor Borchgrevink i Bardal. 2den Præmie, 10 Spd., No. 39, Lady, Datter til Norma, tilhørende Pastor Borchgrevink i Bardal. 3die Præmie, 8 Spd., No. 40, Moder til Unghingsten No. 19 (se ovenfor), tilhørende Engebret Kraabol i Gussdal. 4de Præmie, 5 Spd., No. 47, tilhørende Poul Andersen Lillejevne i Kvam.

- D. Hopper i Alderen fra 2 til 3 Aar:
 1ste Præmie, 6 Spd., No. 48, tilhørende J. Farberg i Ringsaker. 2den Præmie, 5 Spd., No. 55, efter en Steighoppe og Beiklehingsten No. 8, tilhørende Anders Kjørstad i Fron.

E. Stodhingst, som i sig selv er præmie værdig, samt bevisligen har avlet udmærket Affom og ikke er mere end 15 Aar gammel:

- 1 Præmie, No. 1, Kaapehingst, tilkjendt 1ste Præmie ved Dyrskuet i Gussdal 1858, tilhørende Peder Kaape i Gussdal.

F. 1 Hoppe, som i sig selv er præmie værdig, samt bevislig er Moder til en eller flere udmærkede Stodhingster og ikke over 15 Aar gammel:

- 1 Præmie, 5 Spd., No. 36, tilhørende A. Thalloug i Gussdal. En Extrapremie, stor 5 Spd., blev af Hr. Lindeqvist af særlige til hans Naadighed staaende Midler tilkjendt Hingst No. 6 under Utr. A., opavlet paa Gaarden Sulheim i Lom, tilhørende E. P. Sviggum, Hafslo i Nordre Bergenhus Amt. Desforuden bleve følgende tilkjendt hædrende Dmtale:

- A. Af Hingster i Alderen fra 4 til 10 Aar:
 1) No. 5, præmiebelønnet ved Dyrskuet i Lillehammer 1857, tilhørende Poul Heggen i Gussdal. 2) No. 7, tilkjendt 2den Præmie ved Dyrskuet i Gussdal 1858, tilhørende Peder Myhre i Gussdal. 3) No. 16, Søn af Nerbyhingsten, tilhørende Jens Berg i Bardal.

- B. Af Hingster i Alderen fra 2 til 3 Aar:
 1) No. 27, tilhørende Drdsfører A. Lande i Gussdal. 2) No. 29, tilhørende Sognepræst Christie paa Fron. 3) No. 30, Søn af Kaapehingst No. 1 (se ovenfor), tilhørende Peder Kaape i Gussdal.

- C. Hopper i Alderen fra 4 til 10 Aar:
 1) No. 46, tilhørende M. Enge i Gussdal. 2) No. 43, tilhørende Amund Sandbo, nordre Fron.

- D. Af Hopper i Alderen fra 2 til 3 Aar:
 1) No. 49, tilhørende Amund Olsen Groupshagen, Fron. 2) No. 51, tilhørende Chr. Bolleng i Faaberg.

Endvidere bemærkedes om Hingst No. 18; 3. Har gammel, tilhørende Iver Madslén i Gusbøl, der ikke kunde konkurrere, saasom den ikke havde været i Eierens Besiddelse i 6 Maaned, at den i alle Hensender var værdig til Præmie.

Saaledes endte den første større Hesteudstilling hertilands, efter Alt, hvad vi derom have haft Anledning til at erfare, til almindelig Tilfredshed. Hr. Lindeqvist, der har forestaaet Bestyrelsen, har havt al Ære af sine Arrangements, og de Herrer, der have faaet det vanskelige og filbne Hverv at fungere som Prisdommere, have havt det sjældne Held, at finde baade det mere og mindre kompetente Publikum samstemmede i sine Kjendelser, og have herved allerede i Handling retfærdiggjort Hr. Lindeqvists Formening, da han udtalte, at disse Mænd ogsaa for Fremtiden burde fungere som Prisdommere.

Det Hele blev affluttet med en Festsiddag i Hr. Lützens nyopførte Salon ved Stavs Markedsplads, hvortil henved 80 Personer deltog.

Høsten i England.

Høstberetningerne af 9de August fra de forskellige Dele af England, Skotland og Irland afgive et meget forskjelligt Billede af Aarets Høst i Sammenligning med de foregaaende Aars. Der har neppe nogensinde været høstet mere Jødebørn i de forenede Kongeriger, end isfor, og Modsetningen til det foregaaende Aars rige Høst kan maasse have bidraget til at nedstemme Tilfredsheden med dette Aars Afgrøde. Dog maa det bemærkes, at nogle Dages vaadt og taaget Veir over Syd-, Vest- og Mellem-England, efterat de fleste af Beretningerne ere skrevne, har gjort en hel Del Skade, navnlig paa Bygget, hvoraf meget laa paa Skaar; og herom kunde Beretningerne derfor Intet indeholde.

Det sees af Beretningerne, at en overordentlig hurtig Modning i Juli har skadet de fleste Kornsorter i det sydlige England, og en forsinket Høst af Mangel paa Hænder har bagefter udsat dem for Væde og Blæst. I det nordlige England og i Irland er Havren, som der er den vigtigste Afgrøde, usædvanlig lidet lovende; over hele Landet giver Byg en meget uregelmæssig Høst af mindre god Kvalitet, og hvor Heben var sværest og bedst, har den lidt mere maasse, end nogensinde før, af at være gaaet i Væde.

Udsigterne for „Kreaturfoder“ ere ligeledes ugunstige. Det har aldrig været saa lidet Føde paa vore Græsgange, som i afvigte Juli Maaned. I Skotland og det nordlige England er Turnipskøsten ualmindelig slet, og selv i det sydlige, hvor Foderurterne ere bedre, og Runkelroerne ere gode, have Turnipsmarkerne lidt betydeligt af Insektlarver. Hvad de andre Afgrøder angaar, da ere Værrer usædvanlig gode; Bønner, der ere saaede i Foraaret, ere ogsaa gode; Vinterbønnerne ere derimod i Regelen flaaede fæll. Kartofler ere

hidtil i Regelen sunde, endog meget lovende i det nordlige; imaa, men sunde i det sydlige England. Sygdommen omtales kun fra faa Stæder og bliver i Irland neppe nævnet.

Høsten i Frankrig.

Kornhøsten er i Frankrig efter Indberetningerne til Journal d'agric. prat. laar under et Middelsaar, hvad Kjøernen angaar, derimod meget tilfredsstillende med Hensyn til Straaet. Engene lide meget af Tørken; i mange Egne vil anden Sæet næsten Intet give. Kartoffelsygen synes at være en Smule aftaget. Runkelroerne bevare et godt Udseende. Træfrugten mangler næsten overalt. Vinen, som i Nord-Frankrig endnu lover en ganske god Høst, vil i Syd-Frankrig kun give et meget maadeligt Udbytte.

Dyrskue i Thelemarken.

Overensstemmende med den derom udfærdigede specielle Beskændtgjørelse vil et Dyrskue af Hornkvæg, Faar og Svin blive afholdt paa Gaarden Lindem i Næs Sogn, nedre Thelemarkens Fogderi, Thorsdagen den 22de ds. For dem, som ønske at overvære Dyrskuet, vil der blive Anledning til at gjøre Rejsen frem og tilbage fra Skien paa samme Dag, idet Dampskibet „Statsraad Stang“ vil afgaa den 22de September om Morgenen Kl. 7 fra Fjærestrand til Næs og igjen afgaa derfra til Fjærestrand om Eftermiddagen Kl. 5. Saavel paa Skibet som Tilbageturten vil Dampskibet anløbe Alesund.

Afholdt Dyrskue.

Om den i Monselven paa Gaarden Fredriktsberg, efter Foranstaltning af Landhusboldningselskabet, afholdte Dyrudstilling kan vi meddele Følgende: Præmierne uddeltes saaledes:

1. For Heste: Amund Pedersen Solliken for en rød Hingst, en Præmie til Værdi 12 Spd.; John Olsen Nordhus for en graa Hingst, en Præmie til Værdi 12 Spd.; Haaken Olsen Bransfoguæs for en sort Hoppe, en Præmie til Værdi 3 Spd.

2. For Hornkvæg: 1ste Præmie: Ingeborg Fosmoen, Erik Andersen Kongslid. 2den Præmie: Erik Andersen Kongslid, Helge Tolloffen Fredriktsberg (2 Par), Nils Pedersen Bjørnslad, A. Håugsæt Elvevold, D. Krøggeng Kirkenæs, Nils Jensen Foshaug, Ole Pedersen Holmen, Tollof Olsen Jagerlidal. 3dje Præmie: Tollof

Olsen Jagerlidal, Marte Kristensdatter, Ingebrigt Pedersen Storfjord, Ole Griffen Elverum, Gabriel Pedersen Sollid, Lars Halvorsen Broderstad, Lars Olaf Pedersen Hildstad, Lars Abrahamsen Tagelvdal, Jens Olsen Fosbakk, Jakob Nilsen Moen, E. Welhaven Storbakken, Per Amundsen Disborg, Ole Larsen, Skolelærer Larsen, Tollof Olsen Moen. Ade Præmie: Lars Abrahamsen Tagelvdal, Hans Nilsen Verbækmoen, Nils Andreas Nilsen Guldstav, Erik Pedersen Nordmo, Nils Pedersen Nordmo, Ole Trulsen Finbakk, Einar Monstedt Storfjord, 1 Dre fra Nils Pedersen Bjornstad.

For Geder og Faar faldt ingen Præmier, da de meget faa Faar og Geder, som var udsillede, ikke antoges at fortjene nogen Præmie.

I Henseende til de Heste, der tilkjendtes Præmie, vedtoges det af Amund Pedersen Solliden, at den ham tilhørende røde Hingst, der var 2½ Aar gammel, skulde forblive usfaaren indtil 10 Aars Alderen og af John Olsen Nordhus, at den ham tilhørende graa Hingst, der havde en Alder af 14 Aar, skulde forblive usfaaren indtil 18 Aars Alderen. Af Bedømmelseskomiteen udtaltes det derhos, at den mindste Godtgjørelse, der kunde gives for Bedækning ved disse Hingster var 1 Spd. Af Heste fremstillede nogle og tredive.

Af Kjør fremstillede henimod 130 Stykker, hvoraf nogle havde en Vej af 7 til 8 Mile frem og tilbage. De fremstillede Drer var mindre gode og kun een af dem erholdt Præmie og derhos Ade og laveste Præmie. Cieren var Nils Pedersen Bjornstad i Kirkesdalen.

Herrerne Jensenius og Distriktslæge Verboom forrettede som Dommere.

I Præmieuddelingen foretoges en Forandring i den udstedte Betjendtgjørelse, som ogsaa tilstøder en saadan. Man nedsatte nemlig Præmierens Værdi, men uddelte flere. Dette var ogsaa efter Almuens Døstte. Samtlige Præmierens Værdi udgjorde for Kjør 59 Spd. 24 f, som fordeltes paa 34 Præmier, hvoraf nemlig 2 Første-Præmier 10 Spd. 24 f, 9 Anden-Præmier 27 Spd.; 15 Tredje-Præmier 24 Spd. og 8 Fjerde-Præmier 8 Spd. Af Udstillerne erholdt 3 flere Præmier. For Hestenes Vedkommende udgjorde de 3 Præmierens Værdi 27 Spd.

Udstillingen havde samlet Folk, ikke blot fra Mønselven og Vardo, men ogsaa fra andre Bygder og fra Byen. Den havde vakt et stort Liv blandt Befolkningen, hvorfor den væsentligste Fortjeneste tilkommer Hr. Jensenius, der for Statskassens Regning og efter Foranstaltning af vedkommende Departement, nogen Tid i Forveien havde reist omkring i Dalen. Frugten af Udstillingen viste sig allerede strax paa Stedet, blandt andet deri, at man paatingede Kalve hos Cierne af de Kjør, der havde Præmier, navnlig hos Erik Andersen Kongøld.

De Landbrugssredskaber, der udstillede, var ikke mange og indskrænke sig væsentligst til den Modelsamling, som Landbrugsselskabet har anskaffet fra Bodsvængslet i Kristiania, og til nogle Red-

skaber, som Bestyreren af Veianlægget ved Mønselven, Hr. Guttormsen, havde havt den Artighed at sende op. Især Modelsamlingen vakte Opmærksomhed, og flere Bestillinger blev gjort hos Smed John Stengnimsen i Mønselven, der leverer fortrinligt Arbejde og til hvem Modelsamlingen blev udlaant.

I Henseende til Bejret var Udstillingen ikke synderlig begunstiget; thi det regnedes ikke lidet. (Tromsø Stiftstid.)

Indlandet.

Christiania. Ifølge Trondhjems Adresse vil Hs. Maj. Kongen lade sig krone i Mai eller Juni næste Aar.

— Ved fgl. Resol. af 31te f. M. er der af det af Stortinget vedtagne Forslag til Forbedring af Lensmændenes Lønninger bevilgede Beløb, stort 10,000 Spd. aarlig i Budgetterminen, for denne Termin eller for saa stor Del af samme, som tilsvarende Tilskud af vedkommende Lensmandsdistrikter ere eller blive bevilgede, tilstaaet efternævnte Lensmand følgende aarlige Bidrag. I Bratsbergs Amt: Lensmanden i Eidanger 15 Spd. I søndre Bergenshus Amt: Lensmanden i Strandebarm og Varalds 4 Spd. I Finnmarkens Amt: Lensmanden i Kærlø 5 Spd., Do. i Lynghen for hvert Brug 6 f, Do. i Tromsø for hvert Brug inden Tromsøfjordens Formandskabsdistrikt 4 f, Do. i Lemvig for hvert Brug 4 f, Do. i Dyrø (Trono) for hvert Brug 12 f, Do. i Jørestad Akshafford for hvert Brug 16 f, Do. i Torstø 16 Spd., Do. i Kvadsfjord for hvert Brug 8 f, Do. i Thrononæs Sogns Formandskabsdistrikt 4 f, og for hvert Brug inden Sands Sogns Formandskabsdistrikt 12 f.

— Ved fgl. Resol. af f. D. er der af de til Landbrugets Fremme bevilgede Midler tilstaaet Smaaløvens Amts Landhusboldningsforening et Beløb af indtil 370 Spd., som Bidrag til Afholdelse af Dyrskuer og dermed forbundne Præmieudstillinger i Amtets forskellige Præstegjælde i Lebet af indværende Aars Høst, under Betingelse af, at der af vedkommende Kommune i samme Diemed udredes et Beløb, svarende til Statskassens Tilskud.

— Ved fgl. Resol. af f. D. er der af de samme Midler tilstaaet Dypelandenes Landbrugsforening et Beløb af indtil 100 Spd., som Bidrag til Afholdelse af Dyrskuer inden Hedemarkens Amt, under Betingelse af, at der af Hedemarkens Amtskommune i samme Diemed udredes et lige Bidrag.

— Ved fgl. Resol. af f. D. er der af de samme Midler tilstaaet den nævnte Forening:

- a) et Beløb af indtil 100 Spd., som Bidrag til Afholdelse i indværende Aar af flere mindre Dyrskuer med Præmieuddeling paa forskellige Steder i Kristians Amt, under Betingelse af, at der af Amtskommunen i samme Diemed udredes et lige Bidrag; og
- b) et Beløb af indtil 150 Spd., som Bidrag til Indkjøb af forskellige Slags hegningsmæssige Landbrugssredskaber eller Modeller af saadanne;

der bliver at udstille inden Kristians Amt i Forbindelse med nævnte afholdende Dyrskue, paa Betingelse, at der af Amtskommunen i samme Tiemed udredes et lige Bidrag, og at den af Amtsformandskabet i sin Tid afgivende Beslutning om Redskabernes endelige Anvendelse bliver at undergive Approbation af Departementet for det Indre.

— Ved fgl. Resolution af s. D. er det Kristians Amtskommune ved de fgl. Resolutioner af 18de April og 13de November 1846 tilstaaede Bidrag til en Landbrugsskole i Amtet, stort 400 Spd. aarslig for de første Aar og 300 Spd. for det 3die Aar efter Skolens Grundlæggelse, paa de ved nævnte fgl. Resolutioner bestemte Betingelser forholdt til 812 Spd. 60 f for det tredje Aar eller fra Tidrummet fra 14de April 1859 til 14de April 1860.

— Den berømte Jernbaneingeniør Hr. Robert Stephenson har opholdt sig nogen Tid her og i Forening med Direktorerne besøgt Hovedjernbanen; men der er nok endnu ikke kommet til noget Dypgjør af Mellemværende mellem Kontraktorerne.

Sidstafvigte Lørdag gaves paa Klingenberg en Festsiddag for Hr. Stephenson, hvort noget over 100 Medborgere af alle Klasser, men dog især Embedsmænd, Kjøbmænd og Ingeniører deltog. Ved Bordet udbragte Borgemeister Fougstad Skaaalen for H. Maj. Kongen og for hendes Maj. Dronning Victoria, hvilke begge modtoges med stærkt Bisfald. Rektor Bibe holdt en længere Tale for Hr. Stephenson, hvis Anseelse og Virksomhed omtaltes med fortjent Berømmelse, ligesom og hans Indflydelse paa og Deltagelse i det første Jernbaneanlæg hos os. Hr. Stephensons Skaal blev drukket med megen Enthusiasme. Han talte for den ham bevisste Ære og forklarede, at Hr. Crowe og Hr. Bidder i høj Grad havde Andel i den Delagtighed i dette Jernbaneanlæg, som var tillagt ham. Han sagde ogsaa, at han vel ikke mere kom til dette Land, men vilde bevare venlige Erindringer herfra. Siden udbragte han en Skaal for Christiania, adresseret til Borgemeisteren. Genimod Slutningen af Middagen udbragte Hr. Fougstad en Skaal for de herværende Engellmænd, adresseret til Hr. Crowe og Bidder, hvilken Sidste svarede i en Udtalelse af sin Interesses for dette Land og sin venstabelige Stemning for dets Indvaanere.

— Istedetfor Engellmændene Shaw og Ferguson har Jernbanedirektionen besluttet at ansætte Ingeniørleutnant J. Engellstad som Administrator eller Dverbestyrer ved Jernbanen for en Løn af 1600 Spd. for det første Aar. Man ønsker derhos ved Jernbanen at ansætte en Underbestyrer, der navnlig har Dvælse og Kyndighed i Bestyrelsen af Maskinvæsenet. Enhver af disse Engellmænd har en Løn af op-rindelig 500 Skr., omtrent 2400 Spd., og da Jernbanen saaledes ialfald for det Første vil have at udrede en Løn af 1600 Spd. istedetfor 4200 Spd., saa finder en ikke ubetydelig Besparelse Sted ved denne Forandring.

— Sidstafvigte Lørdag Aften blev en Svenske opdaget og arresteret forat have fabrikeret falske Markestykker, hvilke han flere Gange forgjæves søgte at faa udleveret som gjældende Mynt. Paa Anjael-

dendes Hjem i Aker har man ved anstillet Under-søgelse forefundet Materialiet til disse Falskmynter, bestaaende af forskjellige Stykker Tin og Bly.

— Nat til Mandag skal der være forsøgt Jds-paasættelse i en Gaard i Grændsen. En Pige, der ikke var ganske frisk og derfor ei kunde sove, blev Gjerningsmanden var, idet han var isærd med at antænde en Del Papir og Fliser ved Døren til Stalden. Pigen gjorde Alarm, men Personen løb sin Vej, inden der kom Folk tilstede.

Samme Nat blev der gjort Indbrud i en Gaard i Møllergaden, idet en Kude var bleven sønderlaast og Binduet aabnet. Thyen var formodentlig bleven forstyret, da Intet blev savnet efter.

— Lørdag i forrige Uge faldt en Arbejdsmand ned fra Stilladsen til det nye Bryggeri i Pilestrædet. Han blev bragt paa Rigshospitalet og døde strax efter. Det var en 65 Aar gammel Mand fra Ringeliet.

— Engellmanden Morton, der stod i store Handelsforbindelser her i Lanet og som for en Tid siden blev anlagt for Falsk, er nu ved Kriminalretten i England dømt til 4 Aars Strafsarbejde.

I Kongsvinger have endel Indvaanere stiftet en Forening til Dyrettelse af en Almuebogsamling, nærmest for Haandværks- og Arbejderklassen. Det første Indkjøb af Bøger forventede man bestridt ved frivillige Tilskud. Bøgerne skulle være af et mørende, belærende og forædlende Indhold og nærmest beregnet for Børn, nemlig som en Afveksling for dem fra det idelige Snag i Skolebøgerne, der saa let dræber Barnets Læselyst.

Fra Elverum skrives den 5te Septbr.: Forleden Dag blev en svensk Stenhugger arresteret for Indbrudstyveri, begaaet hos en af vore Landhandlere. Under Forhøret opgav han at hede Erik Jans-son. Da han foregav at have forvaret Tyvekisterne og endel Penge i det saakaldte Galgebjerg i Elverums Lø, blev han under Vagt transporteret did og belagt med almindelige Feltjern fra Gaard til Fod. Paa Tilbageveien styrkede han sig af Kjørrer over et Stup lige ned i en Fos i Glommen — kaldet Skjefstadsfos — og uagtet han paa Grund af Feltjernene blot kunde benytte en Arm og en Fod, manøvrerede han dog saaledes ved Svømning, at han slap med Livet gennem den brusende Fos. Dette fandt Sted om Aftenen, og efterat have fragtet et Par Vaade til midt for en D i Fossen og var kommet derud, fandt Vagtmandskabet og tilkaldt Hjælp ham om Morgenen liggende paa Den med den ene Haand afled og den anden forslaaet. Han havde forsøgt at lande paa en Sten ude i Fossen; men Jernene forhindrede ham i at komme paa Stenen. Han paas-kaar, at han nok skulde sluppet fri, naar han blot ikke var bleven fordærvet. Efter hvad der nu er bragt for Dagen, skal hans egentlige Navn være Jøns Svendsøn. Han skal i Sverige gjentagne Gange være straffet for Tyveri, uagtet han blot er i en Alder af mellem 20 og 30 Aar.

I Bergen ere nogle Handelshuse fallerede og flere skulle være paa Veien til at stryge med. Smid-tertid har man gjort Forsøg paa at redde det største af de Handelshuse, som var nødsaget til at indstille sine Betalinger, og hvis Børs Overgang til Skifte-

behandling vilde trække en vidtstrakt Endossementshæde efter sig. Den Sum, som angives nødvendig dertil, er 40,000 Spd., hvoraf Halvparten var tegnet.

Fra Trondhjem skrives den 31te August, at der i Klæbo Sogn fornylig er optraadt en Synes-Marthe, der skal have sat hele Bygden i Forbauselse. Vedkommende er en ung Pige paa 17—18 Aar, der tidligere et skal have udmærket sig hverken ved noget synderligt sædeligt Liv, eller have besiddet endog den nødvendige Christendomskundskab, af hvilken Grund der ogsaa engang skal være bleven nægtet hende Afgang til Konfirmation. For nogen Tid siden blev denne Pige „vakt“, og denne hendes Vælfærd gav sig tilfjende ved Syner og Aabenbaringer, der gik over til rene Profetier. Da dette rygtedes, samlede Almuen sig massvis i hendes Hjem, saaat undertiden indtil 60 Mennesker have tilbragt Natten i hendes Soveværelse, hvor hun i Sovne udlagde Skriftens Ord for de forbausede Tilstedeværende. Disse Udtalelser fandt altid Sted omtrent i de samme Timer af Døgnet, nemlig fra Kl. 11 Aften til Kl. 4 Morgen, og befandt Pigen sig da i en tilsyneladende bevidstløs Tilstand, saaat man hverken ved at reise hende op i Sengen, eller at overose hende med Bletter af Vand formaaede at vække hende. Det Mærkeligste var imidlertid, at hun under disse Anfald i Sovne udtalte et langt større Kendskab til Christendoms læren, end man efter hendes tidligere Forhold kunde tiltro hende. Indholdet af hendes Taleer skal især have været Formaning til Bod og Omvendelse; men undertiden skal hun have underholdt sin Tilhørere med Meddelelse om afdøde Værnens Skjæbne, hvoraf hun saa Enkelte for Guds Throne og Andre i Djævelens Klør; ogsaa levende, ja tilstedeværende Personer nævnte hun dels som Herrens Udvalgte og Troende, dels som staaende paa Helvedes Rand. I omtrent 14 Dage vedblev dette Uvæsen til stor Forbauselse for hele Bygden og dens Omegn, selv fra Trondhjem skal Enkelte have valsefaret til den nye Profetinde; da ophørte hun pludselig dermed, formodentlig paa Grund af Præstens Paavirkninger.

Udlandet.

Italien. Betræffende Mellem-Italiens Spørgsmaal bringer „Opinione“ et vigtigt Dokument. Grev Sinati, Borgemeister i Parma, der havde begivet sig til Paris forat forelægge Keiseren Udtrykket af den parmaseniske Befolknings Ønsker, gjorde ved sin Tilbagekomst bekendt, at Keiser Napoleon den 14de ds. har meddelt ham en Audience og erklæret: „Sig den Befolkning, som har sendt Dem til mig, at mine Vaaben aldrig skulle træde mod deres Villie, og at jeg ikke vil tillade nogen fremmed Magt at krænke denne.“

— Italienske Blade og Korrespondenter melde, at 7000 Mand i Nimi forsamlede pavelige Tropper ruste sig til at marschere ind i Romagna, forat gjenoprette Pavens Autoritet, og at de under Garibaldi's Befaling staaende Tropper allerede marschere til Po forat modsætte sig Hertugen af Modenas Indmarsch, der ifølge Meddelelse fra Rom af 20de Aug.

staar ved Mantua med 6000 Mand og holder sig beredt til at gjenoverbre sine Stater og fordrive den Regjering, som nu trykker Hertugdømmet.“

— Ifølge Efterretninger fra Rom af 27de s. M. har et Jordstjælv fundet Sted i Norcia, ved hvilket 200 Mennesker mistede Livet. 9000 Mennesker maa sove paa fri Markt.

— Angaaende Forhandlingernes Stand paa Konferencen i Zürich mangler det fremdeles nogen afgjørende Oplysning. En Korrespondent fra Wien paa-staar, at Fredstraktaten skal blive færdig og offentliggjort i disse 14 Dage. Vissa haardnakket paa-staaes der derimod fra Paris, at endnu Intet er ordnet i Zürich, med Undtagelse maasse af Spørgsmaalet om Dvertagelsen af endel af Østerrigs Gjæld, og at de Besuldmægtigede neppe ere komne til Enighed om Forretningernes Folgerække.

— En mærkelig, efter al Sandsynlighed officios Artikel angaaende Restaurations-spørgsmaalet, indeholder „Constitutionell“ for 29de Aug. „Keiseren“, — heder det, — „har, efterat han i Villafraanca havde bifaldt Fyrsternes Gjenindsættelse, ledet Forsoningens Ord i Hertugdømmerne. Han har endnu ikke fremsagt sig ethvert Haab om Resultat. Han vil føre sin uegennyttige Mission loyalt tilende. Men naar det ikke lykkes ham at tilveiebringe en gjensidig Forstaaelse mellem Fyrsterne og Folket, saa er det ikke ment at anvende Magt hverken mod det ene eller det andet Part. Han vil ikke følge den tidligere Østerrigs Politiks Forvirringer, hvis beovæbnede Intervention i Halvoens Anliggender for bestandig er ophørt. Vi have givet de italienske Folks Raadslag, som vi anse som kloge og forstandige. Hvis de ikke følge disse, saa ville vi kunne beklage det, men ikke bestemme os til Anvendelse af Magt. Italien har os at talke for sin Uafhængighed; vi ville ikke tage fra det, hvad vi igaar have givet det.“

Christiania Kornpriser.

Judenlandst
(Som forrige Uge.)
Udenlandst

Rug østersøst 16 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 16 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 $\frac{3}{10}$ a 4 $\frac{1}{2}$ Spd.
Hvede 5 a 5 $\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

	Nye Varer:
Sild, Rjobnd. 4 Spd. pr. Lb.	6 $\frac{1}{2}$ Spd.
Sild, stor Mid. 3 $\frac{1}{2}$ Spd. pr. Lb.	6 —
Sild, smaa do. 16 $\frac{1}{2}$.	5 —
Sild, stor Christ. 3 Spd. pr. Lb.	4 —
Sild, smaa do. 13 $\frac{1}{2}$ pr. Lb.	3 —
Storset 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 1 Spd. pr. Bog.	
Middelsæt 3 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.	
Smaaet 2 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 3 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.	
Rødstær 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.	

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af B. C. Fabritius.